

KOMMUNALAFDELINGEN

Vejle Amtskommune
Damhaven 12
7100 Vejle

Dato: 28 FEB. 2000
Kontor: 4. kommunekontor
J. nr.: 1998/1304/060-2
Sagsbeh.: LBH
Fil-navn: vederlag.tabt.a.udb.vejle.4

I brev af 20. august 1998 anmodede Vejle Amtskommune Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt der efter ministeriets opfattelse efter de gældende regler om udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til amtsrådsmedlemmer kan ske overførsel til en arbejdsgiver (amtskommunen eller en anden arbejdsgiver) af tabt arbejdsfortjeneste, som et amtsrådsmedlem er berettiget til i forbindelse med fravær i arbejdstiden med henblik på varetagelse af sit kommunale hverv.

Ifølge det af Vejle Amtskommune anførte er hensigten med en sådan ordning, at amtsrådsmedlemmer undgår at blive trukket i løn for fravær fra arbejdet for først på et senere tidspunkt – efter fremsendelse af dokumentation for løntabet – at modtage erstatning fra amtskommunen.

Indenrigsministeriet meddelte ved brev af 7. oktober 1998 amtskommunen, at ministeriet ville være positivt indstillet over for en ordning, som den af amtskommunen skitserede, hvor amtskommunen forud for udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren har modtaget en erklæring fra arbejdsgiveren om medlemmets fravær i arbejdstiden som følge af varetagelse af amtsrådsarbejde – med angivelse af dato for fraværet, antallet af mistede arbejdstimer de enkelte dage, medlemmets timesats samt størrelsen af det indtægtstab, den ansatte ville have lidt i den pågældende måned, hvis arbejdsgiveren havde trukket vedkommende i løn for fraværsperioden. Erklæringen fra arbejdsgiveren sammenholdes med opgørelsen fra medlemmet over deltagelse i møder m.v., herunder med angivelse af karakteren af de enkelte aktiviteter.

Ministeriet pegede samtidig på, at en ordning som den nævnte – der indebærer udbetaling af større beløb som løn end det, der faktisk er optjent – eventuelt ville være i strid med regler inden for skatteområdet eller andre regelsæt, hvorefter størrelsen af den optjente løn eller antallet af arbejdstimer har en retsvirkning i forhold til den ansatte eller arbejdsgiveren.

Indenrigsministeriet anmodede på den baggrund amtskommunen om nærmere oplysning om, hvorvidt den skitserede ordning vil være forenelig med de nævnte regelsæt.

Ved brev af 22. oktober 1998 fremkom Vejle Amtskommune med yderligere oplysninger til sagen.

På den baggrund anmodede Indenrigsministeriet ved brev af 24. februar 1999 Skatteministeriet, Arbejdsministeriet og Finansministeriet om en udtalelse om, hvorvidt en ordning som den beskrevne,

hvorefter en (amts)kommune udbetaler erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til en kommunalpolitikers arbejdsgiver, vil være i strid med lovgivning inden for ministeriernes områder.

Endvidere anmodede Indenrigsministeriet om Skatteministeriets, Arbejdsministeriets og Finansministeriets eventuelle bemærkninger til, at Indenrigsministeriet, såfremt ordningen ikke er i strid med anden lovgivning, anerkender en ordning som den beskrevne.

Ved brev af 22. juni 1999 til Indenrigsministeriet oplyste Skatteministeriet, at ministeriet ikke havde bemærkninger til den beskrevne ordning.

Efter drøftelser med Indenrigsministeriet om sagen tilkendegav Arbejdsministeriet, at såfremt en ordning, hvorefter erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for varetagelse af hverv som kommunalbestyrelses- eller amtsrådsmedlem overføres til arbejdsgiveren, gennemføres på en sådan måde, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra (amts)kommunen, havde Arbejdsministeriet ikke bemærkninger til Indenrigsministeriets anerkendelse af en ordning som den ovenfor skitserede. Såfremt dette ikke var tilfældet, ville ordningen derimod efter Arbejdsministeriets opfattelse give anledning til problemer for så vidt angår reglerne på dagpengeområdet og reglerne om udbetaling af feriegodtgørelse og ferietillæg.

På den baggrund bekræftede Indenrigsministeriet i brev af 15. juli 1999 til Arbejdsministeriet, at såfremt Indenrigsministeriet måtte anerkende en ordning som den skitserede, ville det ske på vilkår om, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra (amts)kommunen.

Ved brev af 24. juni 1999 til Indenrigsministeriet oplyste Finansministeriet, at en ordning som den skitserede vil være i strid med § 3 i bekendtgørelse nr. 536 af 25. november 1985 om tjenestefrihed og lønafkorting for tjenestemænd, der varetager ombud o. lign., hvorefter der til varetagelse af lønnede ombud/hverv, herunder kommunale hverv, der anses for vederlagt efter reglerne i lov om kommunernes styrelse § 16, ydes statstjenestemænd tjenestefrihed mod lønafkorting. Finansministeriet anførte videre, at ministeriet havde forståelse for Indenrigsministeriets ønske om at gøre administrationen af reglerne som smidig som mulig, og foreslog derfor, at Indenrigsministeriet og Finansministeriet drøftede eventuelle muligheder for at gennemføre ændringer med henblik på at lette administrationen.

Der blev herefter afholdt et møde mellem Finansministeriet og Indenrigsministeriet om sagen i september 1999.

Finansministeriet har herefter i brev af 17. februar 2000 til Indenrigsministeriet tilkendegivet, at drøftelserne på dette møde gjorde det klart, at det ikke efter § 3 i bekendtgørelse 1985 om tjenestefrihed og lønafkorting for tjenestemænd, der varetager ombud o. lign., er muligt at administrere en ordning som den skitserede i forhold til statstjenestemænd, og at Finansministeriet derfor ved en eventuel kommende revision af bekendtgørelsen vil inddrage spørgsmålet i sine overvejelser.

Indenrigsministeriet kan på den baggrund anerkende en ordning, hvorefter (amts)kommunen udbetaler erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som et amtsråds- eller kommunalbestyrelsesmedlem er berettiget til i forbindelse med fravær i arbejdstiden med henblik på varetagelse af sit kommunale hverv, til vedkommendes arbejdsgiver.

Det er en betingelse for Indenrigsministeriets anerkendelse af ordningen, at (amts)kommunen forud for udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren modtager en erklæring fra arbejdsgiveren om medlemmets fravær i arbejdstiden som følge af varetagelse af amtsråds- eller kommunalbestyrelsesarbejde – med angivelse af dato for fraværet, antallet af mistede arbejdstimer de enkelte dage, medlemmets timesats samt størrelsen af det indtægtstab, den ansatte ville have lidt i den pågældende måned, hvis arbejdsgiveren havde trukket vedkommende i løn for fraværperioden, og at erklæringen fra arbejdsgiveren sammenholdes med opgørelsen fra medlemmet over deltagelse i møder m.v., herunder med angivelse af karakteren af de enkelte aktiviteter.

Det er endvidere en betingelse for Indenrigsministeriets anerkendelse af en sådan ordning, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra (amts)kommunen.

Under henvisning til Finansministeriets brev af 17. februar 2000 kan Indenrigsministeriet endvidere ikke anerkende ordningen for så vidt angår statstjenestemænd, idet statstjenestemænd alene mod lønafkortning kan ydes tjenestefrihed til varetagelse af kommunale hverv, jf. § 3 i bekendtgørelse om tjenestefrihed og lønafkortning for tjenestemænd, der varetager ombud o.lign.

Endvidere bemærkes, at Indenrigsministeriet ikke har taget og ikke kan tage stilling til, hvorvidt en ordning som den skitserede er i overensstemmelse med aftaler m.v., der regulerer forholdet mellem kommuner og deres ansatte, herunder om en sådan ordning måtte stride imod bestemmelser i overenskomster eller (amts)kommunale tjenestemandregulativer.

Endelig skal Indenrigsministeriet for en god ordens skyld bemærke, at Indenrigsministeriets anerkendelse af en ordning som den skitserede ikke indebærer, at et amtsråds- eller kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsgiver kan pålægges at medvirke til ordningen. Gennemførelse af ordningen forudsætter således, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær, og at opfylde de øvrige krav, som i medfør af det ovenfor anførte stilles til arbejdsgiveren.

Kopi af dette brev er sendt til Skatteministeriet, Arbejdsministeriet og Finansministeriet samt til Kommunernes Revisionsafdeling.

Med venlig hilsen

Lise Brandi-Hansen

2. Skatteministeriet, Slotsholmsgade 12. 5., 1216 København K

3. Arbejdsministeriet, Holmens Kanal 20, 1060 København K

4. Finansministeriet, Christiansborg Slotsplads 1, 1218 København K

2. Not.

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 12.99-359-39.

3. Not.

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 4243-0003.

4. Not.

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 99-13/6156-1.